

விவிய விடூர் விவிய விடை

விவித வித்யா

காலான்தீதம்

VIVIDHA VIDYA

சீத்ரபாநு, ஜப்பசி - மார்கழி

October - December 2002

கொராவ ஆசிரியர்:

சுரபாதி சேவா துரந்தர்

வித்வ சிரோமணி, வித்யா கலாயமணி,
சிவகலா யூனினம், சம்லக்ஷ்மி பண்டிதர்,
பிரம்மநாட் ச. பஞ்சாசலூர் சர்மா

இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம்.

பழையமையில் காலான்றிநின்று புதுமைகளை வரவேற்போம்.

வேற்றுமைகளிலிருந்து ஒற்றுமையை நாடுவோம்.

முரண்பாருகளை முன்வைத்து ஒருமையாக காண்போம்.

2

நிர்வாக ஆசிரியர்

பிரம்மநாட் ப. சௌநாந்த சர்மா B.A.(Hons.)

(கோப்பாப் சவம்)

20/-

ஆண்மீகம் அறிவியல் கலை திலக்கியம் மொழியியல்

மண்ணில் நல்லவன்னை வாழுலாம் வைகலும்
எண்ணின் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணின் நல்லதுறும் கழுமல வளநகர்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே

-திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்.

இவர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்

பிரம்மஞ் ப.மனோகர சிவாச்சாரியார்
தலைவர்,
சர்வதேச இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்.

சர்வாளந்தமய பீத்தின் காலாண்டுச்
சஞ்சிகையான “விவிதவித்யா”வின் வரவு கண்டு உள்ளம்
பூர்க்கின்றோம். சௌவத்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை
அறிவியலும் ஆன்மீகமும் இணைந்ததாக பழையையில்
புதுமை வளர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம்
வரவேற்கத்தக்கது.

சம் வி கிருதக் கல் வியின்
அவசியம் மறக்கப்பட்டுவரும் இக்காலத்தில் இத்தகைய
ஒரு சஞ்சிகைமூலம் சம்ல்கிருத மொழியின் மேன்மை
பற்றியும் அப்மொழியிலுள்ள சிறப்புக்கள் பற்றியும்
இன்றைய தலைமுறையினர்க்கு எடுத்துச் சொல்ல
முன் வருகின்ற கொரவ ஆசிரியர் பண்டிதர் ச.
பஞ்சாட்சர சர்யா மற்றும் நீர்வாக ஆசிரியர் கோப்பாய்
சிவம் ஆகியோர் பாராட்டுக்குரியவர்கள், “விவிதவித்யா”
மேலும் மேலும் வளர்ந்து நிலைத்தீடு வாழ்த்துகிறேன்.

பிரம்மஞ் பா. சண்முகரத்தின சர்மா
சமாதான நீத்வான், பிரதம குரு.
கப்பித்தாவத்தைப் பிள்ளையார் கோவில்,

“விவிதவித்யா” கிடைக்கப்பெற்றேன். ஆன்மீகத்
தொன் டில் இது ஒரு முதல் படி என் றதான்
கூறவேண்டும். இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து
எதிர் கால சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டியாக
விளங்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

கல்வி நிறுவனங்களும் சமய
ஸ்தரபணங்களும்
தேவஸ்தானங்களும்
சிவரச்சராரியர்களும்
இச்சஞ்சிகைக்குப் பேரரத்ரவு
தந்துதவுமரவு பணவிவங்புடன்
கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மலர்
1

எழுந்திரு! விழித்திரு!
கோரியகருமம் நிறைவேறும்வரை
உழைத்திரு!

இதழ்
2

முகவரி

ப.சிவானந்தசர்மா

“விவிதவித்யா”

கந்தசாமிகோயில் அருகில்,
இனுவில், சுன்னாகம், இலங்கை.

எங்களூடன்

உங்கள் பெயர் வெளிவரவேண்டும்
என் பதற் காக முகஸ் துதிகள்
எழுதாமல் ‘விவித வித்யா’ பற்றிய
உங்கள் உள்ளக் (உண்மைக்)
கருத் துக் களைச் சுருக் கமாக
எழுதுங்கள்.

.....நீங்கள்.

உங்களூடன்.....

“விவிதவித்யா” முதலிதழ் எதிர்பார்த்
ததைவிட யிருந்த வரவேற்றப் பெற்றுள்ளது. ஆளால்,
உரிய முறையில் அங்கு நெஞ்சங்களின் கைகளைச்
சென்றடையவில்லை என்பதையும் அறிகிறோம்.

தாநுந் பொருளாதார வளர்த்துதனும்
நிர்வாக பலத் துடனும் அறிவுத் தரத் துடனும்
“விவிதவித்யா”வைத் தொடர்ந்து வெளிவரச்
செய்வதற்கு அறிஞர்கள் பலர் ஆலோசனைகள்
வழங்கியதுடன் ஆதாரக் கரமும் நிட்டிவருகிறார்கள்.

நீங்கள் “விவிதவித்யா”வைத் தேடி
வரக்கூடியதாக “விவிதவித்யா” உங்களைத் தேடிவரும்
என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

.....நாங்கள்.

மது மனிஷே மது ஜனிஷே மது வக்ஷாமி மது வடிஷாமி மதுமதி ஦ேவேஷோ
வாகமுதாஸ் ஶுஶ்ரேஷ்டா மனுஷேஷ:। த மா ஦ேவா அவன்து ஶாஶாயை பிதரோனுமடன்று॥

I will contemplate only sweet things and produce only sweet things; I will bear only sweet things to others and I will talk only sweet words; may I speak forth words which are sweet to the gods and which men love to hear; may the gods protect me for imparting the grace of speech and may the ancestors also congratulate me.

- Krishna Yajurveda III. 3. 2.2.

ஸ்ரீநாத்தீர் அறிமுகம்.

சிவ ஸ்துதி

ஹாறாவஸ் நாயாய இஹெஸ்ராய
ஹாறாவஸ்ராஜன் கூத சுஸ்ராய |

இநெந்கூடிணாயா 8 புதயே ஶிவாய

நஞோநங்கி வஸாநார தாண்வாய ||

ஹாலாஸ்ய நாதாய மஹேஸ்வராய

ஹாலாஹலாங்கிருத கந்தராய

மீனாக்ஷிணாயா: பதயே ஶிவாய

நமோநம: ஸாந்து தாண்டவாய

ஷூலவாயென்னும் மதுரா நாதருக்கு, மஹேஸ்வராகுக்கு, கூலகாலத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நிலகண்டருக்கு மீனாட்சியமையின் பதியுக்கு, சுந்தர தாண்டவமாடும் சோமகந்தரப் பெருமானுக்கு வணக்கங்கள்.

கூபராஹஸ்தாநி ० வஸாநாவே ० தீணாசு ७

ஜிடாய்ரா ० பாவடுதீ வராஹா மா १

வஸாராயிவ ० ராநி ० சுந்தரா மூவடி

விழங்கெராஸ ० ஹராதி வாவயா ஶி ॥

க்ருபாஸமுத்ரம் ஸாமுகம் தரிநீத்ரம்

ஜடாதுரம் பார்வதீ வாமபாகம்

ஸதாசிவம் ருத்ரம் அநந்தஶூபம்

சிதும்பேஷம் வீருதி பாவயாி

அருட்கடலாயிருப்பவரை, கின்முகமுடையவரை, முக்கண்ணவரை, சடை தரித்தவரை, பார்வதியை திடப்பாகம் கொண்டவரை, சுதாசீவரை, உருத்திரரை, முடிவிலா வடிவங்களுடையவரை, சுந்தபேசப் பெருமானை தீயத்தல் தியானிக்கிறேன்.

தீருத்தம்: சென்ற இதழில் வேதபாத ஸ்துதியில் “ஸ்ரியம் வாஸய மே குலே” என்பதன் பொருளை “திருமகனை (செல்வத்தை) என் இல்லத்தில் வசிக்கக் கெய்வாயாக” என்று திருத்திக்கொள்கிறேன்.

நலம்பிரைப் பிரார்த்திப்பேரம்.

யாந்பாணத்து நீர்வேலி அராகேகரிப்பின்னையார் தேவஸ்தானம்

சிவாறி சாமப் சதாசிவக் குருக்களின் மூத்த புதல்வரும் அநேக

அரிய சம்ஸ்கிருத நூல்களைக் கணனி மூலம் எமக்கு அளித்து வருபவரும் ஜெர்மனி சாயிநாதம் வெளியிட்டக உரிமையாளரும் ஆகிய பிரம்மநீ சா. பாலச்சந்திர சர்மா அவர்கள் விபத்தொன்றில் சிக்கியமையால் கோமா நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுச் சிகிச்சை மற்று வருகிறார். அவர் மிக விரைவில் ஆரோக்கியம் அடைந்து இன்னும் பல நூல்களை எமக்கு வழங்கவேண்டுமென அம்பிகையைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆரீஸர்.

ஜோதிசு விஞ்ஞானம் பற்றி சிறந்துகின்றவோ!

ஜோதிசும் என்றால் என்ன என்பது பற்றிய ஒர் ஆரம்ப விளக்கத்தை முதல் இதழில் பார்த்தோம். ஜேரதீஷக் கலையில் பஞ்சாங்கம் முக்கீய இடம் பெறுகிறது. பஞ்சாங்கம் என்பது வாரம், தீதி, நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்பனவாகும். இவ் ஜூந்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்கலை கட்டி எழுப்பப்பட்டது.

வாரம் – ஞாயிறு முதல் சனிவரை ஏழு. இவை ராகு, கேது தவிர்ந்த ஏனைய ஏழு கீரகங்களின் பெயரால் அமைவதைக் கவனிக்கலாம். ராகு, கேதுவுக்கு என் கீழ்மைகள் இல்லை என்பது கேள்வி. அவை ஏனைய கீரகங்கள் போலல்லாமல் நீழுற்கீரகங்களாக இருக்கின்றன. அதனால் அவை சாயாக் கீரகங்கள் எனப்படுகின்றன. அதுபற்றிய விளக்கத்தைப் பின்னர் ஒருமுறை பார்ப்போம்.

தீதி – அமாவாசை முதல் பெள்ளனம் வரையும் மறுபடி பெள்ளனமில் முதல் அமாவாசை வரையும் உள்ள நாள்களின் வரிசையே தீதி ஆகும். முதலாவது நாள் பிரதமை. இரண்டாவது நாள் துவிதீயை. இவ்வாறு வளர்ப்பிறைத்தீதி பதினெந்து. தேய்ப்பிறைத்தீதி பதினெந்து. ஆக இரு பட்சங்கள் ஒரு மாதத்தில் அமைகின்றன.

நட்சத்திரம் – அஸ்வினி முதல் ரேவதி வரை இருபத்தேழு. வானத்தில் இவை சுடர்விழுகின்றன. இவ்விருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் பன்னிரு ராசீகளுக்குள் அடக்கவிழுகிறார்கள். இவற்றைமட்டுமல்லாமல் வானத்தில் காணப்படும் ஒன்பது கீரகங்களையும் இவ் இராசீகளுக்குள் பகுத்துக் காட்டும் ஒருதலைப் பட்டமே இராசீச் சக்கரம் ஆகும்.

யோகங்கள் – வீஷ்கம்பம் முதல் வைதீருதி வரை 27 யோகங்கள். அமிர்தாதீ யோகங்கள் இவற்றின் வேறானவை. அவை அமிர்தம், சீத்தம், அமிர்த சீத்தம், சீத்தாமிர்தம், மரணம் முதலியன.

கரணங்கள் – பவம் முதல் கிம்ஸ்துக்னம் வரை பதினொரு கரணங்கள் உள்ளன.

யோகங்கள், கரணங்கள் பற்றி இன்னொரு இதழில் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

அடுத்த இதழில் – இராசீச் சக்கரம், நட்சத்திரங்கள், கீரகங்கள் இவற்றுக்கிடையேயான தொடர்புகளை வானியல் (Astronomy) சோதிடம் (Astrology) ஆகிய இருவகை அறிவியல் சார்பாகவும் விளக்கிக்கொள்ள முயல்வோம்.

செல்வத்துட் செல்வம்

(சென்ற இதழ்த்தொடர்ச்சி)

வள்ளுவனார், பொருட்செல்வம் பூரியரிடத்தும் இருப்பதனால் அருட்செல்வமே செல்வங்களுள் எல்லாம் மேலான செல்வம் என்பர். மாணிட வாழ் க் கையில் இலெளக்கீக் வாழ் க் கைக்கு இன் நியமையாது வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் நாம் செல்வங்கள் என்று எடுத்து ஏத்துகிறோம். கல்விச் செல்வம், பொருட்செல்வம், மக்கட்செல்வம் என்று இவற்றையெல்லாம் செல்வங்களாகப் போற்றுகிறோம். ஒரோவழி நமக்கு அவை மகிழ்ச்சியையும் தருவதால் அவைகளை நாம் செல்வங்களாகப் போற்றுகிறோம். ஆனால் அவை நிலைத்திருப்பதில்லை. நிலைத்திருப்பினும் ஒரோவழி நமக்குப் பயன்படுவதில்லை.

அழகிய மனைவியைச் செல்வமாகக் கொள்ளும் போது அழகற்றவிடத்துச் செல்வம் சீரழிந்துவிடுகிறது. வறுமை வந்துற்றபோது செல்வத்தைப்பற்றிப் பேசுவதால் பயனில்லை. இன்னோரன்னவற்றை நாம் ஆழமாக உற்றுநோக்கும்போது செல்வமோ செல்வத்தால் கிடைக்கும் இன்பமோ நிலையானது அல்ல. அதனால்தான் இன்பங்களைத் தரவல்ல எல்லாச் செல்வங்களையும்விட மேலான செல்வம் செல்வத்தட் செல்வம் திருமுறைச் செல்வம் என்று போற்றுகிறோம்.

- பிரம்மஹீ ச. வரதராஜேஸ்வர சர்மா
மயிலனி, சன்னாகம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்து அழுத ஞானசம்பந்தருடைய மெய்வாக்கும் அவ்வன்மையை வலியுறுத்துகின்றது. “இறைவன் கழலேத்தும் இன்பம் இன்பமே” “செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே” “குலப் படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை கோலத்தாற் பாடவல்லார் நல்லானே என்றெல்லாம் முத்தமிழ் விரகர் இத்தலத்தோருக்கு வித்தகத் தமிழால் எடுத்து விளம்புவார்.

திருமுறைச் செல்வத்தை வாய் உள்ளவர்களெல்லாம் வாழ்த்தலாம். செவி உள்ளவர்கள் எல்லாம் கேட்கலாம். மனம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் உள்ள மகிழலாம். மீண்டும் மீண்டும் திருமுறைகளைப் பாராயனம் பண்ணப் பண்ணக் காதாரக் கேட்கக் கேட்க, மனதார நினைக்க நினைக்க ஊருணி நீர்போல திருவருள்பெருக்கு ஊற்றெடுக்கும். அதன்பேறாக நலம் விளையும், தீமை குன்றும், செல்வம் பெருகும். வானம் வற்றாது வழங்கும். வயல் விளைச்சல் தப்பாது. களவு கண்க்கோல் கரக்கும். நாடு நலம் பெறும். வீடு பீடு

பெருக்கும். அல்லல் அகலும். தொல்லை தூரப் போகும். இல்லம் இன்புற்று ஒங்கும்.

இவ்வாறான அடையமுடியாத அனைத்துப் பேர்களையும் அள்ளிச் சொரியும் ஆற்றல் திருமுறைகளை முறையாக ஒதுவதால் ஏற்படும் இது முக்காலும் உண்மை.

வயதிற் குறைந்த குழந்தை முதல் வயோதிபர் வரை எவரும் திருமுறைகளை ஓத்த துணியலாம். ஏனைய செல்வங்கள் உருவாக்கும் இன்பங்கள் யாவும் துன்பத்தில் முடிவுறும். திருமுறை ஒதுவதால் இன்பம். கேட்டதால் இன்பம். வீட்டின்பம் தருவதால் இன்பம். நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பினும் உயிர் பிரியும் போதிலும் உயிர் பிரிந்த பின்னரும் ஒதுவதாலும் இன்பம்! இன்பம்!! இன்பம்!! எந்நாளிலும் எந்த வேளையிலும் ஒதினாலும் இன்பமே அன்றித் துன்பமில்லை. இந்தத் தனியான சிறப்புத் திருமுறை ஒன்றிற்கே அன்றிப் பிறிதொரு பனுவலுக்கு இன்றாகும். அதனால் செல்வங்களுட் தலையாய செல்வம் திருமுறைச் செல்வம் ஆகும்.

கிரகப்பகை, செல்வ ஆக்கம், நோய் நீக்கம், இடர்களைதல், இயமன் நூதர் அஞ்ச, சிவலோக வாழ்வு சித்திக்க, நன்மக்கட்பேரு, பகை நீங்க, நல்லோர் தொடர்பு கைவர, ஆதி தைவிகம், ஆதி ஆத்மிகம், ஆதி பொதிகம் எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றில் எல்லாவற்றையும் பகை களைந்து நட்பை வளர்க்கும் திருவருள் வல்ல திருமுறைப் பாராயணம் தரவல்லது. ஒ என்று (தோடுடைய) தொடங்கி ம் என்று நிறைவு பெறுகிறது திருமுறை. ஒம் என்ற மந்திர மறைபொருளாய் நின்று ஒலிப்பது.

சுசனுடைய இருக்கையாகவும் ஏனையவர்களுடைய தோற்றுத்துக்கு வசமாகவும் உள்ளது ஒம். பிரணவப் பொருள் உணராது பிரமதேவர் மயங்கியதால் அல்லவா நான்கு முடிகளும் குலுங்கக் குமரப் பெருமான் திருக்கரத்தால் குட்டு வாங்கினார்.

திருமுறைச் செல்வம்

பிரமத சாந்தி

இந்துக்களின் வாழ்வில் ஏழுவிதமான சாந்திகள் செய்யப்படுகின்றன. ஷஷ்யியப்த பூர்த்தி சாந்தியின்பின் ஓம் வயதில் மீது மாதக்கு மீது ஆவ பியருதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்போது செய்யும் சாந்தி மீரத சாந்தி ஆகும். சதாபிஷேக சாந்தியை முன்கூட்டியே செய்வது போலவே இதனையும் முற்படச் செய்வதுமுண்டு.

குலபதி

ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களைத் தமிழ்டம் தங்கவைத்து உணவளித்துக் கல்வி கற்பித்த மக்ரிவியை முற்காலத்தவர்கள் குலபதி என்று போற்றினர்.

நாவலர் பாராட்டிய.....

நாவலர் பெருமான் தமது சைவ வீணாவீடை இரண்டாம் புத்தகத்தில் சைவசமயப் பிரமாண நூல்களைக் குறிப்பிடுமிடத்தில், சீவாகமங்களின் சார்பு நூல்களைன்று அஷ்டப் பிரகாரணம் என்னும் தொகுதீயின் எட்டு நூல்களின் பெயர்களைப் பீண்வரும் வரிசையில் தந்திருக்கிறார்.

1. தத்துவப் பிரகாசிகை	5. போக காரிகை
2. தத்துவ சங்கிரகம்	6. நாத காரிகை
3. தத்துவத் தீரய நீரணயம்	7. மோகஷ காரிகை
4. இரத்தீனத் தீரயம்	8. பரமோகஷ நீராச காரிகை

நாவலர் பெருமான் நூல்களின் பெயர்களைத்தவிர, நூலாசிரியர்களின் பெயர்களையோ வியாக்கியானங்களை எழுதியோரின் பெயர்களையோ தரவில்லை. இவ்விபரங்கள் வீரீவஞ்சி விடப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது விபரங்களைப் பெற்றுமிகுமலும் இருந்திருக்கலாம். ஏனெனில் நாவலர் காலத்தீர்குப் பல ஆண்டுகளின்பின்பே, 1925ம் ஆண்டிலும் 1927ம் ஆண்டிலும் இரு நூல்கள் முதன்முதல் அச்சேறி வெளிவந்தன. அதற்குமுன்பு எட்டுப் பிரதீகளைப் பார்த்தே நாவலரவர்கள் நூல்களின் பெயர்களைத் தந்திருப்பார்.

இவ்விட்டு நூல்களில் ஜந்து நூல்களை ஓர் ஆசீரியரும் ஏனைய மூன்று நூல்களையும் மூன்று ஆசீரியர்களும் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆசீரியர்களின் பெயரைக் கொண்டு நூல்களை வரிசைப்படுத்தாமல் நூல்கள் கூறும் பொருளையும் நூல்களின் பெயர்த்தொடர்பையும் கொண்டே நூல்களை வரிசைப்படுத்தியள்ளார்களென்பது நன்கு தெரிகிறது. சைவசமய தத்துவங்களை விளக்கும் மூன்று நூல்களையும் முதலிலும் இவற்றுள் மூன்றாவதான தத்துவத்தீரய நீரணயம், மூன்று தத்துவங்களையும் சுருக்கிக் கூறும் சிறு நூலாயிருப்பதால், அவற்றையே வீரத்துக் கூறும் பெருநூலாகைய இரத்தீனத் தீரயத்தை நான்காவதாகவும் காரிகை என்னும் செய்திபெயராலமைந்த நான்கு நூல்களையும் அவற்றின் பீண்ணும் வைத்து எடுமுதீயிருக்கிறார்களென்றும் அறிய முடிகிறது. காரிகை நூல்கள் நான்கில் மோகஷ காரிகையும் பரமோகஷ நீராச காரிகையும் கண்டன நூல்களாகயால் அவை இறுதீயில் வைக்கப்பட்டன போலும்.

பேலேயிருக்கும் நூல்வரிசையில் 1ம், 3ம், 5ம், 7ம், 8ம் நூல்களை ஆக்கியவர் ஸத்யஜோதி சீவாசாரியார் என்னும் பேரறிஞர். முதலாம் நூலை ஆக்கியவர் போஜுதேவர் என்பவர். போஜுதேவர் வேறுசில நூல்களுக்கு உரை எழுதியவர் என்று கூறப்படுகிறது. இவரது பெயரோடு பட்டர், சீவாசாரியர் என்ற சீறப்புப் பெயர்கள் இல்லாததற்குக்

அவை நீராசம்

S.I.

காரணம் இவர் அரசுகுலத்தவராயிருந்தமைதான் என்று கூறுகிறார்கள். நான்காவதும் பெரியதுமான இரத்தினத் தீரயம(மும்மணிகள்) என்னும் நாலை ஆக்கியவர் ஸ்ரீகண்டாசார்யர் என்னும் சீவாசார்யர். பத்ததி காரர் பதினெண்மரின் பெய்ர்களுள்ளும் ஸ்ரீகண்டாசார்யரின் பெயர் காணப்படுகிறது. ஆறாவது நூலான நாதகாரிகையை பட்டராமகண்டர் என்பவர் எழுதியதோடு ஏழாம் நூலான மோகஷ காரிகைக்கு வியாக்கியானமும் எழுதியிருக்கிறார். இவருடையதந்தை பட்ட நாராயண கண்டர் என்பதும் இவர்களைக் கால்மீர தேசத்தீவிருந்து தமிழ்நாட்டரசர்கள் அழைத்துவந்து பல மடங்களை நிறுவி அவற்றுக்கு இவ்வறிஞர்களைத் தலைவர்களாக நியமித்து ஆதரித்தனரென்றும் அவர்கள் அந்த மடங்களில் தங்கீருந்து மாணவர்களுக்குக் கல்வியறிவுடியதோடு பல நூல்களையும் உரைகளையும் எழுதினரென்றும் இனப்பகை, மொழிப்பகையற்ற வரலாற்றாசீரியர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இச்செய்திகளையும் வேறு தகவல்களையும் சைவ இலக்கிய வரலாறு என்னும் தமிழ் நூல்லும் புதுச்சேரியிலுள்ள பிரெஞ்சு அக்கடமியின் ஆதரவில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த ஆகம நூல்களில் ஒன்றான மதங்க பாரமேசுவரம் என்னும் நூலின் வடமொழிப் பதிப்புகளையும் அறியலாம்.

அஷ்டப் பிரகரண நூல்களை முன்கூறியவாறு வரிசைப்படுத்தியதோடு முதல் ஆறு நூல்களுக்கும் வடமொழியில் வியாக்கியானமும் எழுதியதவியவர் பிரசித்திபெற்ற பத்ததி காராரான அகோர சீவாசாரியராவார். இறுதியிலுள்ள இரு நூல்களுக்கும் இவர் வியாக்கியானம் எழுதாததற்குக் காரணம் இவரது வாழ்நாள் முடிவுற்றதாயிருக்கலாம். அன்றேல், அவ்விரு நூல்களுக்கும் ஸ்ரீராமகண்டர் வியாக்கியானம் எழுதுவதை அறிந்து இவர் தம் முயற்சியைக் கைவீட்டிருக்கலாம்.

அஷ்டப் பிரகரண நூல்களின் ஆசிரியர்கள் சைவசமய குரவர்களின் காலத்தீற்கும் சந்தான குரவர்களின் காலத்தீற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவர்களென்று கூறப்படுவதால் சகலாகம பண்டிதரான அருணந்தி சீவாசாரியரும் உமாபதி சீவாசாரியரும் தங்கள் நூல்களை வீரவாக இயற்றுவதற்கு மூலாகமங்களும் உபாகமங்களும் உதவியதுபோல அஷ்டப் பிரகரணமும் உதவியிருக்குமோ என்பது ஆய்வுக்குரிய வீணயம். இப்பணியில் யார் ஈடுபடுவார்களோ?

எட்டு நூல்களில் இரத்தினத் தீரயம், மோகஷகாரிகை, போககாரிகை ஆகிய மூன்றும் அளவிற் பெரியன. தத்துவத்தீரய நீர்ணயமும் நாதகாரிகையும் சீறிபவை. ஏனைய மூன்றும் இடைப்பட்டவை.

பனையோலைச் சுவடியிலிருந்து அழிந்துபோகாமல் இவற்றை அச்சேற்றிப் பாதுகாத்த புண்ணியவாளர், பொ. முத்தையப்பள்ளை என்பவர். மற்றைய பதிப்பாளர்கள்போல் அச்சேற்றிதலளவில் அமைந்துவிடாமல் மேலும் இரு பயனுள்ள பணைகளை இப்பதிப்பில் ஆற்றியுள்ளார். ஒன்று, வடமொழி தெரியாதவர்களும் படித்துப் பயனடையத்தக்கதாய் மு. சப்பிரமணிய

சாஸ்தீர்கள், நா. கீருஷ்ண சாஸ்தீர்கள் என்னும் இரு அறிஞர்களைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்புச் செய்வித்து வெளியிட்டமை. மற்றையது, கீரந்த எழுத்தீல் மட்டும் இவை வெளியிடப்பட்டால் வடமொழி வல்லுநர்களும் தத்துவ நிபுணர்களும் படித்தறிய மாட்டார்களென்று கருதி மூலத்தைத் தேவநாகரியிலும் முன்யோசனையோடு வெளியிட்டமையாகும். இப்பெரியார் தேவிகாலோத்தரம் என்னும் உபாகமத்தீன் தமிழ்ச் செய்யுள் நாலையும் உரையுடன் வெளியிட்டதோடு வேறு பல சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தவர். இவரது வேண்டுகோளை ஏற்று இவற்றை வெளியிட்ட நீறுவனம் தேவகோட்டை சீவாகம சங்கமாகும். அரும் பணிகளாற்றிய இச் சங்கம் இன்று இல்லாமற் போன்றை காலம் செய்த கொடுமை. காலஞ்சென்ற முத்தைய பீள்ளளையீன் பணிகளைச் சைவ உலகம் நன்றியுடன் நீணவுசூரவேண்டும்.

வாழ்த்துகின்றோம்

இனுவில் ஸ்ரீ பராஜீசுகரப் பிள்ளையார்கோவில் பிரம்மஹீ வை. சோயால்கந்தச்சுநக்கள் - ஸ்ரீமதி ரஞ்சிதமணி அம்மா தம்பதிகள் கடந்த 18-9-2002இல் ஒஷ்டியப்த யூர்த்தி விழாவை வியர்ச்சயாகக் கொண்டாடுனார்கள்.

அந்தினத்திலே விக்நேஷன்வர யந்திருதை (கிரந்தம்), சிவாகமங்களில் நிறுக்கோவில் (பேராசிரியர், கலாநிதி, பிரம்மஹீ ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் எழுதியது) நூகிய நூல் களும் விவிலியப்பட்டன.

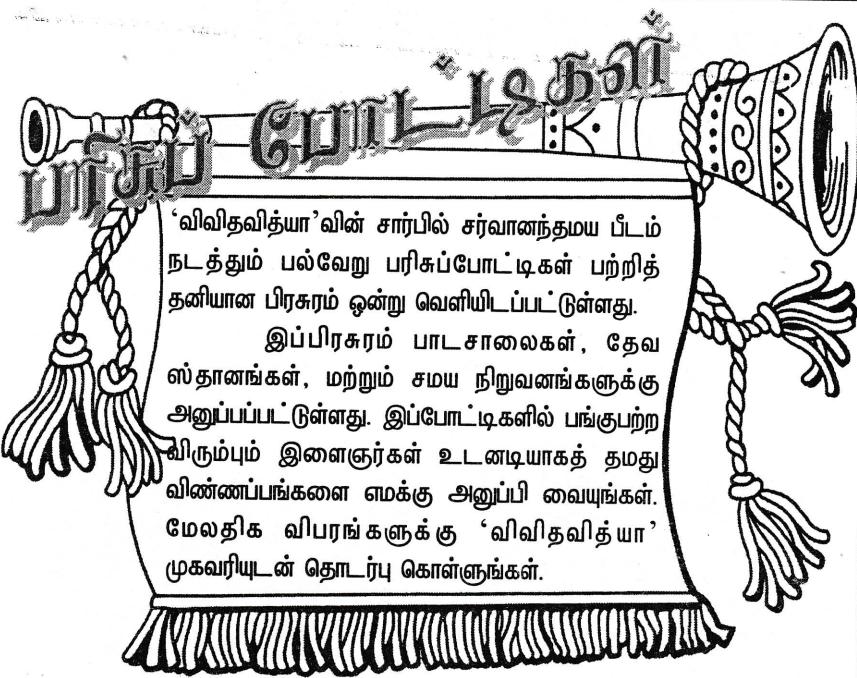
நீர்வேலி அரசுகேசரிப் பீள்ளளையார் தேவவஸ்தானம் அமர்ர் தீயாகராஜக்குருக்களின் புதல்வரும் பல சம்ல்கிருத நூல்களின் ஆசீர்யர் பிரம்மஹீ தீ. நடனசபாபதி சர்மாவின் சுகோதாரரும் ஆகீய சீவழீ தீ. பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள் தம்பதிகள் அண்மையில் ஏழாலையிலுள்ள தமது இல்லத்தீல் ஒஷ்டியப்த யூர்த்தீவிழாவை அமைதீயாகக் கொண்டாடினர்.

தம்பதிகளை வாழ்த்தி யகிழ்கிறோம்.

குளகம்

இதிகாச புராண காவியங்களில் பல செய்யுள்கள் தொடர்ந்து ஒரே வாக்கியமாக அமைந்திருந்தால் அதனைக் குளகம் என்று கூறுவது இலக்கண மரபு. குளகம் பல பாட்டொரு வினை கொள்ளும் என்பது தண்டியங்கார விதி.

‘விவிதவித்யா’ வின் சார்பில் சர்வானந்தமய பீடம் நடத்தும் பல்வேறு பரிசுப்போட்டிகள் பற்றித் தனியான பிரசுரம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரசுரம் பாடசாலைகள், தேவ ஸ்தானங்கள், மற்றும் சமய நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இப்போட்டிகளில் பங்குபற்ற விரும்பும் இளைஞர்கள் உடனடியாகத் தமது விண்ணப்பங்களை எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள். மேலதிக விபரங்களுக்கு ‘விவிதவித்யா’ முகவரியிடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஜூயம் கெணி அரங்கு

? தமிழ்மொழி இலக்கண, இலக்கியங்கள்

? சம்ஸ்தர்தாமொழி இலக்கண, இலக்கியங்கள்

? இந்துசமயம் இந்து நாகரிகம்

? வேத சௌகாம் தீர்யாழுநைகள்

? சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள்

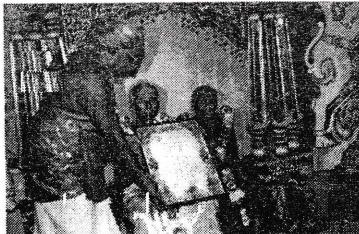
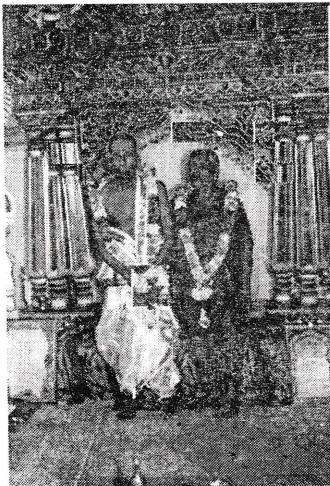
? வீரதுங்கள், வழிபாடுகள்

? சோதிடம்

இத்துறைகள் சார்ந்து, சலகுக்கும் பயன் தநத்தக்க உங்கள் சந்தேகங்களை எமக்கு எழுதி அனுப்புகிறீர்கள். அவ்வத்துறைசார்ந்து நீட்டிகளை உடம்பித்து வைக்க சமர்ப்பித்து பட்டாடு உரியறையில் பதில்விடக்கம் ‘விவிதவித்யா’ விஸ்திராக்கப்படும்.

சதாபிடேக விழாவும் நால்வெளியிரும்

'விவித வித்யா' சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆசிரியரும் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களில் ஒருவருமான பண்டிதர் பிரம்மஸ் ச. பஞ்சாக்ஷர சர்மா அவர்களுக்கு நடைபெற்ற சதாபிடேகவிழாவிலும் அதனைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பல்வேறு காலங்களில் நடந்த பாராட்டுவிழாக்களிலும் எடுக்கப்பட்ட சில படங்களை இங்கு காண்கிறீர்கள்.

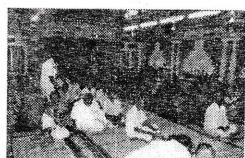
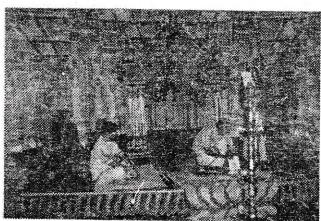
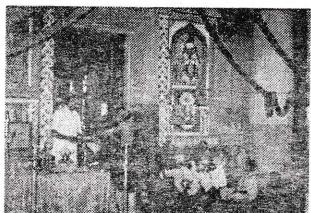
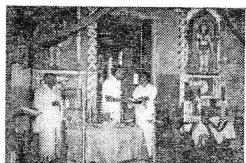

08-04-2001இல் மருதானை, கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீ கைலாசநாதசவாமி தேவஸ்தான திருமண மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிலே பண்டிதர் ச. பஞ்சாக்ஷர சர்மா அவர்களால் புதியமுறையில் எழுதப்பட்ட நாகரி-கிரந்த-தமிழ் எழுத்துப் பயிற்சி நூலான “அக்ஷர போதினி” என்ற நூலும் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் சர்மா அவர்களின் பன்முகப் பணிகள் பற்றி விமர்சித்து எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையான “மறுமலர்ச்சி கண்ட மாணிக்கம்” என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டன.

அகில இலங்கை சிவப்பிராமண சங்கத்தினால் 15-04-2001இல் பண்டிதர் பிரம்மரீ ச. பஞ்சாக்ஷர சர்மா அவர்களுக்கும் இனுவில் தர்மசாஸ்தா குருகுல அதிபர் சிவீரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் அவர்களுக்கும் பாராட்டுப்பாரமும் பட்டமளிப்பும் நடத்தப்பட்டது.

பண்டிதர் சர்மா அவர்களுக்கு ‘வித்துவ சிரோமணி’ என்ற விருதும் சிவீரீ குருக்கள் அவர்களுக்கு ‘சிவாகம வித்துவான்’ என்ற விருதும் வழங்கப்பட்டது. பதக்கங்களும் அணிவிக்கப்பட்டன.

திருகோணமலை காளிகோவில் மண்டபத்தில் 29-04-2001 இலும் பின்னர் கோப்பாய் கந்தசுவாமிகோவில் மண்டபத்தில் 13-05-2001 இலும் பண்டிதர் அவர்களின் நூல்களுக்கான அறிமுக விழாக்கள் விமர்சனயாக நடந்தன.

சர்வதேச இந்துக்குருமார்சங்கத்தின் சார்பில் நல்லை ஆத்தீன மண்டபத்திலும் இலங்கை இந்துப் பேரவை சார்பில் யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கிலும் நடைபெற்ற பெருவிழாக்களிலே விழா நாயகர் நேரில் கலந்துகொள்ள முடியாமையினால் அவரது மகன் கோப்பாய் சிவம் கலந்துகொண்டு கெளரவத்தை ஏற்றார். இலங்கை இந்துப் பேரவை “சிவகலா பூஷணம்” என்ற விருதையும் இந்துக்குருமார் ஒன்றியம் “வித்தியா கலாபமணி” என்ற விருதையும் வழங்கினர்.

பாராட்டும் பட்டமளிப்பு

பிழை பரப்பல்....

அன்னைமொழியை அரியணையில் அமர்த்தவேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறோம். முத்த மொழி ஆயினும் மூவாத கண்ணித்தமிழ் என்று சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது பெருமை பேசிக்கொள்கிறோம். ஆயினும் எம்மில் எத்தனை பேர் எமது மொழியை நன்கு கற்றுப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் முயலுகிறோம்? இலக்கிய இலக்கணங்களைப் படிக்க இயலவில் ஸலயென்றாலும் தமிழறிஞர்கள் எழுதிய உரைநடை நூல்களையாவது வாசித்து எமது எழுத்தாற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள முயலுகிறோமா?

இப்போது தமிழ் மொழியில் பிழை மலிந்துகொண்டிருக்கிறதே என்று பலரும் குறை கூறுகிறார்கள். கவலை கொள்கிறார்கள். ஆலயங்களும் பாடசாலைகளும் செய்தி ஊடகங் கஞம் நல் ல தமிழைப் பரப்பவேண்டியவை. அப்படியிருந்தும் அவை பிழைபரப்பும் நிலையங்களாய் மாறிவருவது கவலையளிக்கிறது.

தூய்பூர்வாரியில் தூற்று செய்யவாயா?

ஆலயங்களின் விளம்பரப் பலகைகளிலும் கும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனங்களிலும் பிழைகள் இருந்தால் பொதுமக்கள் அப்பிழைகளைச் சரியென்றே என்னித் தாழும் அப்படி எழுதுகிறார்கள். இப்படித்தான் ‘விஷேடம்’ பிறந்து வளர்ந்தது. பாடசாலைகளில் போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லை. இருப்பவர்களில் பலர் தகுதி பெறாதவர்கள். பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களும் பட்டதாரிகளும்கூட தாம் பயின்ற பாடங்களை விட்டு வேறு பாடங்களைப் போதிக்கவேண்டிய நிரப்பந்தத்துக்கு ஆளாகின்றனர். இவர்கள் பிழை நிறைந்த பாடப் புத்தகங்களின் துணையோடு மேலும் பிழைகளைப் பரப்புகிறார்கள். பாடநூல்களும் பிழை பரப்புவதில் முன்னிற்கின்றன.

பண்டிதர் ச. பந்தாசலூர் சுர்மா

மேலே குறிப்பிட்டவர்களும் ஊடகவியலாளரும் பரப்பும் பிழைகளை அட்டவணை இட்டபோது அவற்றின் தொகை நூற்றுக்கும் மேலே போனது! அவற்றுட் சில விவிதவித்யா முதலிதழில் ‘விஷேட’த்துக்கு எழுதியதுபோல காரணங்காட்டி விளக்கவேண்டியிருப்பதால் அவற்றையும் ஊடகவியலாளர்கள் பரப்பும் பிழைகளையும் அடுத்த இதழுக்கு

தமிழ்வொழியில் நான் செய்கின்ற கீத்தகைய பல சொற்பிழைகளை சுர்மா வெர்கள் தொடர்ந்து ஆராயவுள்ளார்.

வைத்துக் கொண்டு ஏனையவற்றைக் கீழே தருகிறோம். எல்லாப் பிழைகளும் எல்லாரும் பார்த்தறிய வேண்டியனவே. ஆயினும் அபிரிவிலுள்ளவை ஆலயத் தோடு தொடர்புடையோருக்கும் ஆபிரிவிலுள்ளவை கல்விச்சாலைத் தொடர்புடையோருக்கும் உரியன். இவற்றுட் சில பிரதேச வழக்கு. சில இடங்களில் மாத்திரம் வழங்குவன.

அ

தவறானவை சரியானவை

வினாயகர்	விநாயகர்
சன்னதி	சந்நிதி
சன்னிதானம்	சந்நிதானம்
பிரகாரம்	பிராகாரம்
கற்பூரம்	கர்ப்பூரம்
வீடுதி	விபூதி
சந்தணம்	சந்தனம்
புஸ்பம்	புஷ்பம்
தீத்தம்	தீர்த்தம்
அரிச்சனை	அர்ச்சனை
அருச்சனை	அர்ச்சனை
பவுத்திரம்	பவித்திரம்
தெட்சணை	தட்சிணை
தெற்பை	தர்ப்பை
தெற்பணம்	தர்ப்பணம்
விதரம்	விரதம்
புண்ணியாதானம்	புண்ணியாகவாசனம் (புண்ணியாகம்)
நெய்வேத்தியம்	நைவேத்தியம்
கெற்பக்கிருகம்	கர்ப்பக்கிருகம்
சம்புரோஷணம்	சம்புரோகஷணம்
பிரதிஸ்டை	பிரதிஷ்டை
கிரகப்பிரவேசம்	கிருகப்பிரவேசம்
கிரகயஜ்ஞம்	கிருகயஜ்ஞம்
(கிருகம்-வீடு, கிரகம்- நவக்கிரகம்)	

தவறானவை சரியானவை

நட்சேத்திரம்	நடசத்திரம் (நக்ஷத்திரம்)
உத்திரம்	உத்தரம்
உத்திராடம்	உத்தராடம்
உத்திரட்டாதி	உத்தரட்டாதி
அஷ்டோத்திரம்	அஷ்டோத்தரசதம்
விருட்சிகம்	விருச்சிகம்
கற்கடகம்	கர்க்கடகம்
களஸ்திரம்	களத்திரம்
வியாகப்பொங்கல்	விசாகப்பொங்கல்
சிரார்த்தம்-	சிராத்தம்-
- (சீர-அர்த்தம்	- சிரத்தையோடு பாதித் தலை) செய்யப்படுவது)
சிரோன்மணி	சிரோமணி
மகுடாகுரன்	மகிடாசுரன்
மகிடி அசுரன்	
கெயமுகாகுரன்	கஜமுகாகுரன் (கஜமுக அசுரன்)
நரகாகுரன்	நரகாசுரன் (நரக அசுரன்)
தண்டேசுரர்	சண்டேசுவரர்
	சண்டேசர்
ஆகுசம்	ஆசௌசம்
அந்திரட்டி	அந்தியேஷ்

ஆ

தவறானவை சரியானவை
ஆண்மாக்கள் ஆண்மாக்கள்
பிரளையாகலர் பிரளையாகலர்
விஞ்ஞானகலர் விஞ்ஞானாகலர்
(விஞ்ஞான அகலர்)

பிராரத்துவம் பிராரத்தம்
(பிர ஆரப்தம்)
பிரமச்சாரி பிரம்மசாரி
பிரமச்சரியம் பிரம்மசர்யம்
கிரகஸ்தம் கிருகஸ்தம்
சன்னாசி சன்னியாசி
(சந்நியாசி)

கிரிகை கிரியை
சத்தினி பாதம் சத்தி நிபாதம்
ஆச்சிரமம் ஆசிரமம்
சமயாச்சாரியார் சமயாசாரியார்
சந்தானாச்சாரியர் சந்தானாசாரியர்
சிவாச்சாரியார் சிவாசாரியார்

தவறானவை சரியானவை
திருஞானசம்மந்தர் திருஞானசம்பந்தர்
சிவபாதவிருதையர் சிவபாதவிருதயர்
சம்புபாதாசிரியர் சம்புபாதாசிரியர்
தேவாசிரிய தேவாசிரிய
மண்டபம் மண்டபம்
மங்கயற்கரசி மங்கையற்கரசி
பஞ்சகோமயியம் பஞ்சகவலியம்
பிரமகுஸ்திரம் பிரம்மகுத்திரம்
யகுர்வேதம் யசுர்வேதம்
பிரதிட்டை அங்கப்பிரதச்சனம்
போடுதல் செய்தல்
ஜாதக கருமம் ஜாதகருமம்
ஞாஞ்ஞவல்லியர் யாஜ்ஞவல்கியர்
கேணோ உபநிஷத்து கேணோபநிஷத்து
(கேன உபநிஷத்து)
கடோ உபநிஷத்து கடோபநிஷத்து
(கட உபநிஷத்து)
ஜதரேயப்பிரமாணம் ஜதரேயப் பிராமணம்
பிராணயாமம் பிராணயாமம்

சுபிட்சம் ?

சுபிட்சம் என்ற அழகான சொல்லைத் தேவையின்றிப் பத்திரிகையாளர்கள் நீட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். இச் சொல்லின் எதிர்ப்பொருட் சொல் தூர்ப்பிட்சம் என்பது. இரண்டு சொல்லிலும் பிட்சா என்ற சொல் அடங்கியிருக்கிறது. அதற்கு உணவு, கேட்டுப் பெறும் உணவு என்னும் பொருள்களுண்டு. உணவு கிடையாத பஞ்ச நிலைமை தூர்ப்பிட்சம் என்றும் வளம் பெருகி உணவு கிடைக்கும் நிலைமை சுபிட்சம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. எனவே இச் சொல் சுபிட்சம் என்றே எழுதப்பட வேண்டும்.

தமிழில் பிகுஷ்(பிச்சையெடு) யாச்(இரந்து கேள்) என்னும் இரண்டு வினையடிப் பெயர்களும் இழிந்த பொருளில் வழங்கினாலும் வடமொழியில் பிகுஷ்(கேட்டுப் பெறு) பிகுஷ் (உணவு பெற்று உண்பவன்) என்பன உயர்ந்த பொருளிலேயே வழங்குகின்றன.

மாணவர் பகுதி

வடமொழி மாணவர்க்காக இப்பகுதியில் பல்துறை விஷயங்கள் தொடர்ந்து வெளிவரும். போட்டிகளும் திட்டங்களும்.

இரு பொருள் உணர்த்தப் பல சொற்கள் வழங்குவது வளர்ச்சி யடைந்த பல மொழிகளிலும் காணப்

இசைப்பற்றியு—1

படுகின்ற ஓரியல்பு. வடமொழியில் இது மிக அதிகமாகும். நிகண்டு என்னும் நூல்வகையில் இவற்றைப் படித்துப் பாடமாக்குவது பழைய கல்விமுறையில் இருந்தது. அமரம் என்னும் சம்ஸ்கிருத நிகண்டில் சிவன் என்னும் பொருளில் ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட சொற்களுண்டு.

பின்வருவன தண்ணீர் என்னும் பொருளைத் தரும் சொற்கள்.

ஜல், வாரி, அம்பு, நீர், பயஸ், உத இச் சொற் களோடு தோன்றுவது(முளைப்பது) என்னும் பொருள் தரும் ஜ என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்து ஜலஜம், வாரிஜம், அம்புஜம், நீரஜம் என்னும் சொற்கள் தாமரை என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றன. ஜ என்பதற்குப் பதிலாக தருவது என்னும் பொருளுள்ளத (ஒ / ட) என்பதைச் சேர்த்தால் மேகத்தைக் குறிக்கும் ஜலத், வாரித், அம்புத, பயோத் ஆகிய சொற்கள் தோன்றும். இந்த த (ஒ / ட) வக்குப்பதில் தர(யா / ஏர) என்னும் சொல் சேர்க்கப்பட்டு ஜலதரம், பயோதரம் என்னும் சொற்கள் ஆக்கப்பட்டன. இவை நீரைத் தரிப்பது(தாங்குவது) என்ற பொருளில் மேகத்தைக் குறிப்பன. இவற்றுள் பயோதரம் என்பதற்கு மேகம் என்ற பொருளைவிட முலை என்ற பொருளும் உண்டு. எவ்வாறெனில் இப்பெயரின் முன் சொல்லான பயஸ் என்பதற்கு நீர் என்ற பொதுப் பொருளைவிட பால் என்ற சிறப்புப் பொருளுமுண்டு.

நீர் என்ற பொருளுள்ள மேற்குறித்த சொற்களோடு தி(யி/ஏ), நிதி(நியி / நிடி)என்னும் சொற்களைத் தனித்தனியே சேர்ப்பதால் கடல் என்னும் பொருளுள்ள ஜலதி, வாரிதி, பயோதி, உததி என்பனவும் ஜலநிதி, வாராம்நிதி, பயோநிதி என்பனவும் தோன்றி மொழியை வளம்படுத்துகின்றன. இச் சொற்களோடு தொடர்புடைய கவையிக்க கடையொன்றை அடுத்த இதழில் தருகிறோம்.

இசைப்பற்றியு—2 எழுத்து மாறுவதால் பொருள் மாறுதல்

காரி: கர: கை, கிரணம்

ஊயி: சுய: குவியல்

வாரி: சுர: கழுதை

ஜய: ஜய: வெந்றி

கணம்	கண:	சிறிய காசு, குருணி	நவம்	நகம்
ஶணம்	ஶண:	கூட்டம்	நஉம்	மலை, மரம்
அயும்	அயும்	அசைகின்ற	வயும்	கொடியவன்
வயும்	வயும்	மறைப்பு, வஞ்சனை	உயும்	கழுத்து
ஜியும்	ஜியும்	தண்ணீர்	தியும்	சுதாங்கை
வயும்	வயும்	ஒருநிறை, மாமிசம்	உயும்	இலை, சேனை
வயும்	வயும்	பழம்	தநாம்	உடல்
வயும்	வயும்	வலிமை, சேனை	உநாம்	அசுரரின் தாய்
நாகம்	நாக:	சுவர்க்கம்	யநாம்	வில்லு
நாஉம்	நாஉம்	பாம்பு, யானை	தயா	அப்படி
			தா	அப்பொழுது

குறிப்பிடும் சொல்கள்

1. கஜமுக:, சதுரமுக:, பஞ்சமுக:, ஏண்முக:, என்பன முறையே விநாயகருக்கும், பிரம்மாவுக்கும், சிவபிராஹுக்கும், முருகனுக்கும் உரிய பெயர்கள் என்பதும் பெயர்க்காரனமும் பலருக்கும் தெரிந்தவையே. இவற்றுள் பஞ்சமுக: என்பதும் அதே பொருளுள்ள பஞ்சஸ்ய: என்பதும் ஒரு மிகுகத்துக்கும் பெயராய் வழங்குகிறது. இது எவ்வறை பொருந்தும்? அம்மிகுகம் யாது?
2. அஜமுகி என்பது கந்தபூரணத்தில் வரும் ஓர் அசுரப் பெண்ணுக்குப் பெயர். அதுபேரல சதமுகி என்பது வேறிடத்தில் வரும் ஒரு பெயர். இவன் யவன்? (இவன் பெண்ணல்ல என்ற குறிப்பையும் தந்துதவிழேஷம்)
3. பரயசம், பரயாசம் என்ற இரு சொற்களில் எது சரியானது? காரணம் தருக.
4. கோயில்களிலும் அந்தணர் வீடுகளிலும் உபயோகப்படுகின்ற சிறியதொரு பரத்திரத்திற்குப் பஞ்ச மாத்திரம் என்ற பெயர். ஐந்து லோஹங்களால் அக்கப்பட்டாடியால் அதற்கு அப்பெயர் வந்ததென்று ஸிலர் ஊகம் பண்ணிக் கூறுகிறார்கள். அவர்களது ஊகம் சரியானதுதானா? இல்லையினில் சரியான காரணம் யாது?

பார்த்து Guru - 2

பிழை திருத்தம்: புதர்ப் போட்டி - 1
 கில் ஏற்பட்ட சிறிய அச்சுப்பிழை
 வாசகர் களுக்குச் சங்கடம்
 தந்திருக்கக்கூடும். கே தாரபோன்ன
 ரதா: ? என்ற வினாவின் மொழிபெயர்ப்பில்
 யார்மனைவி என்று கிரு சொற்கள்
 கிணைந்தது தவறு. யார் என்ற வினா
 அந்த வாக்கியத்தின் எழவாய். தவக்கு
 வருந்துகிறோம்)

१. पर्तनी जायते कस्मात् को हन्ति करिणां कुलम्।
किं कुर्णत् कादरो युद्धे मृगात् सिंहः पलायते॥

கல்கூரி ஜாயதே கல்மாத்? கோ டிந்தி ஹரினாம் குலம்? கிம் குர்யாத் காதரோ யுத்தே? ம்ருகாத் லிம்றை: பலாயதே

கஸ்தாரி எங்கே உண்டாகிறது? எது யானைக் கூட்டத்தைக் கொல்கிறது? பயந்தவன் யுத்தத்தில் என்ன செய்வான்? சிங்கம் மானுகப் பயந்தோடுகிறது. இதில் மூன்று வீணாக்களும் பொருத்தமற்ற ஒரு வாக்கீயமும் இருக்கின்றன. விடைகளைக் கண்டுபிடியுங்கள்.

2. காதல், கவராடல், கள்ளுண்ணல், பொய்மொழிதல் – இவையெல்லாம் தீயோர் செயலென்று நீதி நூல்கள் கூறுகையில் பின்வரும் நீதிக்கோவைச் செய்யுளோ மாறாகக் கூறுகிறது. அறிஞர்களுக்குக் காலைப்பொழுது சூதாட்டத் தொடர்பிலும் நண்பகல் பெண் தொடர்பிலும் மாலைப்பொழுது திருட்டுத்தொடர்பிலும் கழிகிறது என்கிறது இந்தச் செலோகம். ஆகம்பண்ணி இதன் உட்கருத்தைக் கண்டுபிடியுங்கள்.

प्रातर्द्युतप्रसंगेन मध्यमे खी प्रसंगतः ।
सायं चोप्रसंगेन कालो गच्छति धीमताम् ॥

விவிதவித்யா முதலாவது இதற்கிண் விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட சில தடங்கல்கள் காரணமாக அவ்விதம் சரியான முறையில் அனைத்து வாசகர்களையும் சென்றுடையில்லை என்பது நமது கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டாவது இதற்கும் தாழ்த்துமாக டிசம்பர் மாதத்திலேதான் வெளிவருகிறது. மூன்றாவது இதற்கு இப்போதே தயார்நிலையிலிருப்பதால் ஜனவரி மாதத்திலேவே வெளிவருகிறது.

எனவே இம் முன் ரு இதழ்களிலும் இடம் பெறுகின்ற அனைத்துப்போட்டிகளுக்கும் முடிவுதிக்கீர்யாக 01 - 03 - 2002 அமைகிறது.

பரிசுத்தொகை அறிவிக்கப்படாத இப்போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு சரியான விடை அனுப்பும் யாவருக்கும் பெழுமதியான புத்தகப் பரிசில்கள் காத்திருக்கின்றன.

தற்பில்லைம்

தர்ப்பணம் என்றால்
த்ருப்தி செய்தல் என்று பொருள்.

போதுப்பொருள் இவ்வாறாயினும் பிதிர்களை நாடி என்னும் ஜூலமும் அளிப்பதே தர்ப்பணம் எனப் பிரசித்தமாக வழங்கப்படுகிறது. பித்ருக்கள் என்போர் நமது தந்தை, அவரது தந்தை, அவரது தந்தை என்பவர் மாத்திரமல்லர். ஆதியில் பிரம்மதேவனால் படைக்கப்பட்டோர் பித்ர தேவர்கள் எனப்படுவர். அவர்கள் வசிப்பது பித்ருலோகம். அங்கே வக, ருத்ரர், ஆதித்தியர் என மூன்று வகையான பித்ருக்கள் வசிக்கின்றனர்.

இறந்த நமது பிதா வஸூ என்னும் பித்ருக்களுடன் சேருகிறார். நமது பிதாவின் தந்தை பிதாமஹர் எனப்படுவர். அவர் ருத்ரர் என்னும் பித்ருக்களுடன் சேருகிறார். அவரது தந்தைக்கு ப்ரபிதாமஹர் என்று பெயர். அவர் ஆதித்யர் என்னும் பித்ருக்களுடன் சேருகிறார். இங்ஙனமே மாதாமஹர், மாதுபிதாமஹர், மாதுப்ரபிதாமஹர் ஆகியோரும் தாய்வழிப் பித்ருக்கள். இவர்களும் இவ்வொழுங்கிலேயே சேருவர். வஸூ ருத்ர ஆதித்ய ஸ்வரூபாய பித்ர பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹ எனக் கூறுவது இதனாலேயே.

வஸூ ருத்ர ஆதித்யர்கள் உலக நன்மைக்காக பிரம்மாவால் படைக்கப்பட்டவர்கள். அஷ்ட(8) வகக்கள், ஏகாதச(11) ருத்ரர்கள், துவாதச(12) ஆதித்யர்கள் என வேதம் கூறுகிறது. அவர்களது பெயரைக் கூறி நாம் செய்யும் தர்ப்பணம் சிராத்தும் இவைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, நமது பித்ருக்கள் எங்கிருக்கின்றனர் எப்பிறவிப் பெற்றிருக்கின்றனர் என்று யோசித்து அவருக்கு ஏற்ற அன்னமாக மாற்றி அளிக்கின்றனர். இதற்குப் பிரமாணம் ஈஸ்வர ஆஜ்ஞாயான வேத வாக்கே. “ஊர்ஜூம்” என்ற மந்த்ரம் இதை ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகிறது. இதன் விளக்கம்:

மயிலனி, பிரம்மஹீ
ச. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

ஓ, தீர்த்தமே, கர்மவசமாகி ஒருசமயம் மனுஷ்ய தேவ, ராஷ்ஷ, மரம், கொடி, சண்டாளன் முதலிய ஜன்மாவை எங்கள் பித்ருக்கள் அடைந்திருந்தால் அவர்களுக்கு உசிதமான அன்னம், அம்ருதம், நெய், பால், ரக்தம், ஸரை(கள்) முதலிய உணவாகி பித்ர அன்னமாக இருந்து என் பித்ருக்களைச் சந்தோஷப் படுத்தவும் என்பதாகும்.

பித்ருக்களை நாடிச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம் பலவகைப்படும். ஒருவர் இறந்த 10 நாள்வரை செய்வது குண்ட தர்ப்பணம். ப்ரம்மயஜ்ஞத்தின் அங்கமாக நாடோறும் செய்யும் தர்ப்பணம் ஒருவகை. அமாவாசை, ஸங்கரமணம், கிரஹனம், டண்ணவதி எனும் 96 தர்ப்பணம் இவைகள் ஒருவகையான தர்ப்பணம். பெற்றோர்களது ப்ரத்யாப்திக சிராத்தத்திற்கு மறுநாள் அதிகாலையில் செய்வது பரேஹனி தர்ப்பணம்.

இங்களும் செய்யப்படும் தர்ப்பணத்தில் ஆஸ்வலாயன ஸ-த்ரம் ஆபஸ்தம்ப ஸ-த்ரம், போதாயன ஸ-த்ரம், த்ராஹ்யாயன ஸ-த்ரம் என்ற பலவகையான ஸ-த்ரகாரர்களுக்குள் பேதமுன்டு என்றாலும் முக்யமான கொள்கையிலும் அங்கமான சதாசாரத்திலும் போதமில்லை எனலாம்.

இறந்தபின் பிதிர்கள் வேறு உலகம் செல்வதால் தமக்கு வேண்டிய உணவையும் நீரையும்கூடத் தேடிக்கொள்ள முடியாது. பிறர்கையையே எதிர்பார்க்கவேண்டும். பசியாலும் தாகத்தாலும் வாடி தர்ப்பண தினங்கள் எப்போது வரும்? எப்போது எது புத்திரர் தர்ப்பணம் செய்வர்? என ஆவலுடன் காத்துக்கொண்டிருப்பர். விதி தவறாமல் ஏற்ற காலத்தில் மந்த்ரங்களைக் கூறி நன்றாகச் செய்யும் தர்ப்பணமே அவர்களிடம் சேரும். முறைதவறிச் செய்தாலும் செய்யாமல் இருந்தாலும் அவர்கள் பசியோடு வாடுவர். அக்காலத்தில் கோபம் உண்டாவது இயற்கை. இயற்கையான அன்பையும் விட்டு சாபம் கொடுப்பார்கள். பித்ருக்கள் முன்கூறிய வஸ்ரூதர் ஆதிதயர்களுடன் சேர்வதால் சிகிஷ்க்கவும் ரக்ஷிக்கவும் சக்தி பெறுகின்றார்கள். தர்ப்பணம் செய்வதால் வயிறு நிறைய மனங்களிர் பூரணமாக ஆசீர்வாதம் செய்வர். பித்ருக்கள் மனம் மகிழ்ந்தால் மக்கட்பேறு, செல்வம், ஆரோக்கியம், கல்வி, கீர்த்தி முதலிய சகல சம்பத்துக்களும் உண்டாகும். ஆதலால் தர்ப்பணம் கட்டாயம் செய்தே தீர்வேண்டும்.

அன்னரூபமாக சிராத்தத்தைச் செய்யமுடியாது எனக் கருதியே தில் தர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது. ஆதலினால் சிராத்தத்துக்குரிய நியமங்கள் தர்ப்பணத்துக்கும் உண்டு.

க்ரஹண தர்ப்பணம் தவிர மற்றெல்லாத் தர்ப்பணங்களையும் மாத்யான்ஹிரிக் காலத்தில்தான் செய்யவேண்டும். பித்ருக்களுக்காக ஏற்பட்ட குதபகாலத்தில்தான் (பகல் 12 மணிக்கு மேல்) சிராத்தம், தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். தற்காலத்தில் உத்தியோகம் உள்ளவரும் மற்றவரும் அக்காலத்தில் செய்வது சிரமமாயிருக்குமென்பதால் காலை 8.30 மணிக்கு மேலாவது செய்ய இடமளித்தனர்.

தர்ப்பணகாலத்தில் வயிறு காலியாக இருக்கவேண்டும். உபவாச நியமத்துடன் கொடுத்தால்தான் பித்ருக்களைச் சேரும். தேவர்களுக்கும் விசேஷமாக பித்ருக்களுக்கும் உணவெளிக்கும்போது நம் வயிறு சுத்தமாகவே இருக்கவேண்டும் என தர்மசாஸ்திரம் கூறுகிறது.

கைநிறையப் பித்ரு தீர்த்தத்தால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். சிலர் ஒரு பஞ்சபாத்ர தீர்த்தத்திலேயே தர்ப்பணம், ப்ரம்ம யஜ்ஞும் செய்துவிடுவர். இது தவறாகும். பித்ருலோகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு உடலில் ஜலாம்சம் அதிகம். ஆதலால் நாம் தர்ப்பணம் செய்யும்போது நிறைய ஜலம் விடவேண்டும்.

என்னும் தர்ப்பையும் ஏன்? யஜ்ஞவராஹ் மூர்த்தியாகத் தோன்றிய மஹாவிஷ்ணுவின் மனத்திலிருந்து கறுப்பு என்னும் ப்ராணனிலிருந்து ஜலத்தின் சாரமான தர்ப்பையும் உண்டாயின். பகவான் விஷ்ணு அசுரர் குலத்திற்கு அந்தகள். அவர் பெயரைக் கூறினாலே அரக்கர் பயந்தோடுவர். ஆதலினால் சிராத்த காலத்தில் சிராத்த சம்ரகங்க விஷ்ணுவை வரிக்கிறோம். அவரிடம் உண்டான என்னையும் தர்ப்பையையும் உபயோகித்தால் அசுரர் கிட்ட வரமாட்டார். ஆதலால் சிராத்தப் பிராமணர் உட்காருமிடம் தர்ப்பணம் செய்யுமிடங்களிலெல்லாம் என்னைத் தூவுகிறோம். தர்ப்பை பவித்ரமானது என்று கூறுதி கூறுகிறது. தர்ப்பை பகைவரை விரட்டக்கூடிய சரமாகும்(அம்பு) தர்ப்பை இல்லாத கர்மா இல்லை என்றே கூறலாம். தர்ப்பேஷ ஆசீன: தர்ப்பான் தாரயமான: என்று கூறுவதால் ஆசனத்துக்கும் விரல்களில் இடுக்கிக்கொள்வதற்கும் தர்ப்பை பயன்படுகிறது. தர்ப்பை தாராளமாக கிடைக்காத தோழத்தினால் இதற்கெல்லாம் கட்டைத் தர்ப்பையைப் பயன்படுத்துகிறோம். கிடைத்தால் முழுத் தர்ப்பையே சிறந்தது. அனிந்திருந்த தர்ப்பைப் பவித்திரத்தைக் கீழே வைக்கக் கூடாது. கழற்றி வைக்க நேரும்போது வலது காதில் வைத்திருக்கவேண்டும்.

தேவர், பித்ருக்கள், மனுஷ்யர், ருதரர் ஆகியவர்கள் ஒவ்வொரு திசையைத் தமக்கென ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். கிழக்கு தேவர்கட்கும் மேற்கு மனிதர்கட்கும் தெற்கு பித்ருக்களுக்கும் வடக்கு ருதரர்களுக்கும் என வேதம் கூறுகிறது. பித்ர லோகத்துக்குத் தலைவனான யமதுர்மாஜன் தென் திசையிலேயே இருக்கிறார். ஆதலால் பித்ருகர்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் தெற்குமுகமாகவே செய்யவேண்டும். தர்ப்பணத்திற்கு தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளைப் போட்டு அதன்மீது பித்ருக்களை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். தர்ப்பணத்தையும் தெற்குமுகமாகவே செய்யவேண்டும்.

தேவகார்யங்களைக் கிழக்கு அல்லது வடக்க முகமாகவே செய்யவேண்டும். ஆசமனம், சங்கல்பம், ஆவாஹனம், ஆசனம், முதலியவைகளை வடக்கு அல்லது கிழக்குமுகமாகவே செய்யவேண்டும். நதி, தடாகம், கிணறு முதலிய வெளியிடங்களில் பூமி சுத்தமாக இருந்தால் அங்கு என்னைத் தெளித்து சுத்தம் செய்வதற்குரிய மந்திரங்களைக் கூறி ப்ரோக்ஷித்து அதன்மீது தர்ப்பையைப் போட்டு பித்ருக்களை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். கங்கை முதலிய புன்னிய தீர்த்தங்களில் ஆவாஹனம் அவசியமில்லை. வீட்டில் செய்வதானால் தேவழுஜா ஸ்தானத்தைவிட்டு சுத்தமான ஓரிடத்தில் அமர்ந்து ஓர் அகலமான தாம்பாளத்தில் தர்ப்பையைப் போட்டு அதில் ஆவாஹன தர்ப்பணாதிகளைச் செய்யவேண்டும். வெள்ளித் தாம்பாளம் உகந்தது.

அமாவாசையும் ஸங்கரமணமும் சேர்ந்தால் இரண்டில் ஒன்றைச் செய்தால் போதும். ஆனால் சித்திரை, ஜப்பசி, உத்தராயணம்,

தக்ஷிணாயனம் இந்த நான்கிலும் ஸங்க்ரமண தர்ப்பணத்தையே செய்யவேண்டுமென்பது விசால விதி.

அர்த்தோதயம் அல்லது மஹோதயம், ஸங்க்ரமணம், அமாவாசை இவை ஒன்றுசேர்ந்தால் மிக அழுர்வமான அர்த்தோதயம் அல்லது மஹோதயத்தையே செய்யவேண்டும். ஒருவருக்குத் தந்தை இருந்து தாய் இறந்தால் தர்ச தர்ப்பணத்தை அவர் செய்யவேண்டியதில்லை. தாய் இருந்து தந்தை இறந்தால் தர்ச தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். தந்நை இறந்த ஆண்டில் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டியதில்லை. ஆனால் ஆண்டு பூர்த்தியாவதற்குள் க்ரஹன தர்ப்பணம் வந்தால் அதனைச் செய்துவிட்டு அதுமதல் அமாவாசைகளிலும் தர்ச தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

ஞாயிறு, செவ்வாய், ஸப்தமி, அஷ்டமி, சுக்லபக்ஷி திரயோதசி, ஜன்மநகூத்திரம், இரவு, இரு ஸந்தயை ஆகிய இக்காலங்களில் என்னுடன் அஶ்வதை சேர்த்தே தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

நாமனைவரும் இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு பிதிர்க்கடனை -வருடத்தில் ஒருநாள் வரும் சிராத்தத்தையும்(ப்ரத்யாப்திகம்) அமாவாசை தர்ப்பணங்களையுமாவது - சிரத்தையுடன் கடைப்பிடித்துவந்தால் நம்மைப் பார்த்து நம் பிள்ளைகளும் பிற்காலத்தில் நமக்குச் செய்வார்கள். நாம் இவ்வுலகத்தில் ஜீவிதத்திருக்கும்வரை நம் பிதா மாதாக்களுக்கு சிராத்த தர்ப்பணங்களைச் செய்துவரவேண்டும் என தர்மசாஸ்திரம் கூறுகிறது. நம் அந்தனை சமூகம் தாழும் தம் கருமங்களைச் சிறப்பாகச் செய்து மற்றவர்களையும் செய்விக்கவேண்டும்.

குத்திரதாரி

நாடகங்களின் தொடக்கத்தில் அதை கியக்குபவன் நாடகக்கதை, கதா பாத்திரங்கள் என்பவை பற்றி அறிவிப்பான். விவரங்களைச் சூத்திரதாரன் எனக் கூறுவது வடமிமாழி நாடக மரபு.நாடகங்கள் தோன்றுவதற்குப் பல காலத்துக்குமுன் தோன்றிய அருங்களை பாவைக் கூத்து. பாவைகளை நடிக்கச்செய்பவன் திரையின் உள்ளிருந்தவாறே வெளியே மேடையில் நிற்கும் பாவைகளை அவற்றுக்கும் தன் கைவிரல்களுக்குமிடையில் உள்ள நூல்களை அசைப்பதன்பூலம் கியக்குவான். கிதனால் விவன் குத்திரதாரன் என்று பெயர் பெற்றான். கிவ்வாறே நாடக கியக்குநனும் கிப்பியரைப் பெற்றான். கிக்காலத்தில் தம்மை விவரிப் படுத்தாமலிருந்துகொண்டு மற்றையோரை ஏவிக் காரியம் பார்க்கும் திறமையாளரைச் சூத்திரதாரி என்கிறோம். (குத்திரம் - நூல்)

- தீர்புநாகநாக சாட சூசியர்கள்
- இலை நடன சூசியர்கள்
- சீத்தி சூயுர்வேத வைத்தியர்கள்
- ஓடகவியஸாஸர்கள்
- வராஸாந்நாஸ்வாஸர்கள்
- சதந்திர எழுத்தாஸர்கள்
- சோதிப்ரகள்

இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் பணிகளைத் தவறின்றிச் செய்வதற்கு வடமொழியில் ஆரம்ப அறிவையாவது பெற்றிருப்பது இன்றியமையாதது.

ஏன் எனில்,

இவர்களின் துறைகளைச் சர்வந்த தமிழில் பிபருந்திரகையான வட்சிசார்கள் கவர்த்துள்ளன.

அவற்றுட் பல பிழையாகவும் வழங்குகின்றன.

அது மட்டுமல்ல.

இவர்களுக்குப் பெற்றேந் இட்ட பெயர்கள்
இவர்கள் தங்கள் மின்னைகளுக்குச் சூட்டிய பெயர்கள்
இவர்கள் தாமே தெரிந்தெடுத்த புனைபெயர்கள்
ஆகியவற்றில் எத்தனை எத்தனை மிழைகள்!

ஆகவே,

வடமொழியில் புலமை பெறாவிட்டாலும்
ஆரம்ப அறிவையாவது பெற்றிருத்தல் அவசியமாகிறது.

இதற்கான இலகுவழி,
புத்தம்புதியமுறையில் ஆசிரியரில்லாமலே
இரண்டு வாரத்திலே வடமொழி எழுத்துக்களை-
கிரந்தம், தேவநாகரி ஆகிய இருவகை எழுத்துக்களையும் ,
சொற்களையும், வாக்கியங்களையும்
தமிழ்மூலமாகப் போதிக்கும் புதிய நூல்

அஷூர போதின்

கைகொடுத்துதவக் காத்திருக்கிறது.

இது ஒரு சர்வான்நதமாய் பீட மெளியீரு.